

komme vi til at drøfte nærmere til den Tid. Derimod vilde jeg gerne understrege den højærede Ministers Udtalelser om, hvorledes Frederiksberg kan anvende den ny kommunale Formue- og Lejlighedsskat, nemlig at det staar den frit for at praktisere den paa en saadan Maade, at den faktisk bliver at paaligne efter de samme Regler som Indkomstkatten i Kjøbenhavn. Det er disse Bemærkninger, jeg gerne vilde understrege, ikke fordi jeg mener, at Skatten derved vil blive fordelt retfærdigere eller mere demokratisk der ude, tværtimod, men fordi det dog saa bliver muligt for Kommunen at anvende Skattereglerne.

Borghjerg: Den ærede Minister har aabenbart Følelsen af, at hans Standpunkt i denne Sag er meget svagt, og at de kjøbenhavnske Repræsentanters Standpunkt er meget stærkt, siden han gentager sit Forsøg fra 2den Behandling paa at splitte os. Han vilde søge at paastaa, at der var delte Meninger mellem os, men Forholdet er jo lige modsat. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Benzon), Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Philipsen) og Kjøbenhavns 11te Valgkreds (S. Olsen), og min Enighed er i den Grad udpræget i denne Sag, at vi have kunnet enedes om et og det samme Forslag, og dette Forslag har samlet Stemmer om sig fra alle de kjøbenhavnske Repræsentanter af Venstre og Socialdemokratiet. Og denne Enighed har strakt sig videre, den har strakt sig et godt Stykke ind i den højtærede Ministers eget Parti, saa at vi ved Afstemningen kunde samle over 20 Stemmer derfor. I Virkeligheden har Enigheden strakt sig meget videre, Enigheden har strakt sig saa vidt, at hele den højtærede Ministers Parti i Udvalget var enigt med os, og vilde været gaaet med os, hvis ikke den højtærede Minister havde modsat sig det. Saa stærkt er vort Standpunkt i denne Sag, og saa svagt er den højtærede Ministers. Den højtærede Minister sagde: Det er ikke Tiden nu at tage de kjøbenhavnske Skatteforhold op, thi nu skulle Kjøbenhavnerne beskattes. Ja vel, for at Godsejerne skulle faa en Skattelettelse paa 5—600,000 Kr. Men dette er jo ikke vor Skyld. Vi have her i Kjøbenhavns Kommune et Underskud paa 2 Millioner, derfor maa vi kræve en kjøbenhavnsk kommunal Skattereform, vi kunne dog ikke tage Hensyn til, at Godsejerne skulle fodres af netop i dette Øjeblik, vore Krav blive ikke mindre nødvendige derfor. Den højtærede Minister sagde, at vi ikke fik mindre Selvstyre end

de andre Kommuner. Men det er galt. For Kjøbenhavn sætter man en Bom, idet man siger, at vi maa gaa til 2 pCt., ikke videre, men Købstæderne beholde deres Selvstyre, Købstæderne kunne ogsaa efter dette forøge deres Skatter, der kræves blot en ny Regel, heldigvis ikke Ministerens gamle Regel, men blot den ny Regel med to Møder med 14 Dages Mellemlum.

Den højtærede Minister sagde: Vil det andet Ting forandre dette Forhold med Hensyn til de kjøbenhavnske Skatteforhold, vil dette naturligvis ikke medføre, at Loven strander. Men er det dog ikke ret uheldigt, ogsaa set fra et Venstrestandpunkt, at en Venstremand her i Tinget, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Philipsen), skal anraabe det andet Ting om at vise Retfærdighed mod Kjøbenhavn, fordi hans eget Parti her i Tinget ikke ikke har villet, men ikke har turdet give sin Mening til Kende, ikke har villet gaa med, fordi Ministeren modsatte sig det. Det er ret uheldigt, at den første Venstreregering tvinger Venstremænd her i Salen til at anraabe det høje Ting ovenover om at være mere demokratisk end Regeringen.

Rosleff: Jeg vil allerførst sige den højtærede Minister Tak, fordi han udtalte sig saaledes som han gjorde og gav sin Tilslutning til den højtærede Ordførers Udtalelse, men naar den ærede Minister udtalte, at dersom jeg i den mellemliggende Tid imellem 2den og 3die Behandling havde kunnet stille et Ændringsforslag til Paragraffen, skulde det gerne have været modtaget saaledes, at det kunde blive noget klarere, vil jeg dertil svare, at det har jeg gjort, men jeg har ikke naaet at faa det ind i Loven, og det var, da jeg kom til at se rigtigt efter, fuldstændig i Tilslutning til den ærede Ministers Udtalelser ved 2den Behandling, idet den højtærede Minister da sagde: „Hvad § 2, 1ste Stk., i det hele taget siger, er, hvad der vedtægtsmæssig nu finder Sted, men hvorfor der ikke finde nogen bestemt Lovhjemmel. Nu vil man bestemt fastslaa her, at naar en Patient ligger paa en saadan Anstalt, og han ikke kan ansættes til Skat i nogen anden Kommune, det vil sige, at han ikke har Hjem og Husstand i nogen anden Kommune, er han skattepligtig til den Kommune, hvor Anstalten ligger“. Dermed slaar jo den højtærede Indenrigsminister fast, at der netop er Hjem og Husstand, der begrunder at han ikke skal svare Skat til den Kommune, i hvilken den paagældende Sinds